

T(R)ÒPICS

HEDDA GABLER, UNA ENTREVISTA

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Procedent d'Oslo, desembarco a Skien, ciutat portuària al fons d'un fiord glacial. Skien viu de la popularitat universal del seu fill predilecte, Henrik Ibsen. Aquest any celebra el centenari de la seva mort. Però jo no vinc per desenterrar ningú. Sóc aquí per entrevistar la seva heroïna, Hedda Gabler, que avui regenta la Dominatrix House's Pain & Pornography. Hedda és la mestressa del sadomasoquisme europeu. Dins, l'escenografia és l'habitual en aquest tipus d'establiments de sexe punitiu: gàbies, creus, corretges, poltres de tortura fina. Hedda m'atén "in per-

son". Abans no em flagel·li, li etzi-bo: *-Hedda Gabler, de dona víctima d'un món masclista a dominatrix d'un jardí de delícies femenines i fantasies sexuals. Com s'entén el canvi?* -Els temps avancen, odiat contrincant. La dona ja no ha de buscar el suïcidi com solució a les seves frustracions personals. Això és cosa del segle dinou i mitjans del vint. Avui s'imposa una re-estructuració completa de l'ordre establert fal·locràtic. La dona ha d'ocupar el lloc que per efectivitat i talent li correspon.

-D'acord, però amb una tralla a la mà i vexant els homes a la submissió humiliant?

-He canviat la pistola del pare per la tralla de les walquíries. Abans que noruega, sóc alemanya. En tot

cas, les masmorres del sexe són el pas previ per a fer-nos amb el poder polític. He passat de disparar contra el cel blau i contra mi mateixa, a decidir sobre el destí de les persones. Aquest complex hiperbizarre Dominatrix l'hem muntat una colla d'amigues, víctimes de calvaris comuns.

-Es pot saber quines són les seves sòcies?

-Cap problema. Anoti: Lady Macbeth, Ofèlia, Virgínia Woolf, Marilyn Monroe, Sylvia Plath, Sara Kane. Dones que ja no tenen ganes de suïcidar-se. Dones que van tenir la força d'abandonar el seu lloc a la taula parada (i al llit desparat) de la vida i deixar la festa aviat per voluntat pròpia. Lady Macbeth i jo ens deliem per ser homes. Ara no

cal pas. Vivíem pendents de la felicitat. I la felicitat és un invent dels poderosos per dominar els febles. El col·lectiu femení ha estat massa addicte a aquesta droga dura.

-El seu discurs, Fräulien Hedda, sona a manifest de dominació totalitària. De la masculina a la femenina. On és el progrés?

-El règim masclista, burgès i capitalista s'ha cimentat sobre la mentida vital: consum, matrimoni i societat del benestar. El règim polític femení aposta per la veritat vital, l'aventura afectiva i l'apassionament existencial. La dona sap gestionar la complexitat social. En tot cas, pitjor que els homes no ho farem pas. La comprensió neix del desacord polèmic, no? *-Exigeixo paritat masculina.*